

ČASOPIS ŽÁKŮ

ZŠ TIŠNOV, SMÍŠKOVA

2

2024/25

TAKHLE TO CHODÍVALO

TENKRÁT V PIANCAVALLO

ZMIZÍCI V ZOO BRNO

Ve středu 2. 10. 2024 se konala přírodovědná soutěž v brněnské zoo s tématem Zmizíci, které se zúčastnilo 6 žáků z naší třídy. Sraz byl na nádraží v 7:45 a pak jsme vlakem v 8 hodin jeli do Brna.

U vstupu nám organizátoři rozdali záznamové archy na vyplnění otázek u stanovišť, kterých bylo dohromady 6. Rozdělili nás do dvou týmů po třech a ujali se nás dva instruktoři. První tým tvořili Tomáš Pilný, David Mhaini a Ondra Lacina, druhý tým byl Štěpán Hromčík, Klára Drlíková a Johana Vemolová. Stanoviště fungovala tak, že jsme si nejprve vyslechli referát žáků ze Střední chemické průmyslové školy a potom jsme dostali 5 minut na zodpovězení otázek, které byly o daném tématu. Otázky se nám podařilo vyplnit skoro s přehledem díky týmové práci, která byla naší nejlepší zbraní k tomu, abychom vyhráli. Témata byla např. plazi, ryby, chemie, fyzika a bezobratlí. Posledním stanovištěm byla chemie, kterou měl na starost jeden z učitelů chemické školy. Zde jsme se dozvěděli spoustu nových věcí ohledně chemie. Po dokončení všech stanovišť jsme měli chvíli čas, a proto jsme se šli podívat na tropickou část Zoo. Viděli jsme tady velmi zajímavá zvířata, jako je například anakonda velká, kajman trpasličí, želva nádherná aj.

Po týdnu jsme dostali výsledky a tým Tomáše, Davida a Ondry se umístil na prvním místě z 80 škol. Jako cenu jsme dostali mikinu, hrnek a vstup pro celou třídu do zoo, kam pojedeme nejspíš na konci školního roku. Druhý tým se umístil na 44. místě. Děkujeme paní učitelce Špačkové za to, že nás tam vzala a doporučujeme budoucím žákům 9. tříd, aby se zúčastnili, a přejeeme stejný úspěch, jako jsme měli my.

David Mhaini, Tomáš Pilný 9.A

ADVENTNÍ DÍLNIČKY

Adventní dílničky jsou každoroční akcí pořádanou na naší škole v předvánočním čase. Tento školní rok se konaly ve čtvrtek 28. 11. 2024.

Zahájení dílniček proběhlo ve velké tělocvičně, kde zpíval školní sbor, vystoupili zde i děti z prvního stupně se svými programy a vybraní hosté zapálili 4 svíce na adventním věnci.

Po zahájení si návštěvníci procházeli různé třídy, kde si s učiteli a dětmi mohli vyrobit nějaký výrobek. V jídelně, ale i jinde po škole, se prodávalo jídlo, takže ten, kdo měl hlad, mohl těchto míst využít. U hlavního vchodu (před sborovnou) hrála naše školní kapela Black Day a kapela dětí s panem učitelem Kunešem. Po škole bylo hrozně moc malých kavárniček, kam lidi chodili asi nejvíc.

Myslím, že se to všem moc líbilo a vánoční atmosféru jsme si náležitě užili.

Klára Bracková 8.A

NAŠI SAVCI

Dne 5. 12. se třída 8. C zúčastnila přírodopisné exkurze Naši savci v zoologické zahradě v Brně. Program začal v 9.00 uvnitř hlavní budovy asi hodinovou přednáškou o druzích savců, kteří se vyskytují na našem území. Přednáška obsahovala výstavu různých částí těl savců, například srst, kůže kun, parohy, lebky, kopyta apod. Na vše jsme si během výkladu nebo na závěr mohli sáhnout.

Paní, která přednášku vedla, nám na konci dala úkol, ve kterém jsme ve skupinách poznávali části těl savců a jejich stopy. Kdo si s některým úkolem nebyl jistý, tomu ochotně pomohla. Před odchodem nám ještě ukázala papouška aru, kterého zde chovají. Od malého ptáče se o něj starali lidé a on se kvůli tomu teď více přátelí s nimi než s papoušky. Aru jsme si mohli zkusit nakrmit ořechy, ale nikdo se neodvážil.

Paní učitelka Alena Jankovská nám následně rozdala pracovní list, který jsme měli vyplnit a na konci exkurze odevzdat. Úkoly se týkaly savců, o kterých byla v přednášce řeč. Některé úkoly se netýkaly zvířat zmíněných v prezentaci a museli jsme si odpovědi najít sami. Bylo potřeba např. zajít k výběhu daného zvířete a pročíst si informační tabule.

Pracovní list jsme měli docela rychle hotový a zbývající čas někteří strávili procházkou po zoo, jiní zůstali v teple hlavní budovy. Sraz před odchodem byl v 11.55, kdy jsme paní učitelce odevzdali pracovní listy a vyrazili zpět do Tišnova.

Honza Pleskal, Vilda Kalina 8. C

SMÍŠKOVA MÁ VÁNOČNÍ TALENT

Tato školní akce se konala ve čtvrtek 19. 12. v prostorách velké tělocvičny. Ještě před jejím začátkem nás naladily koledy sboru 3. A a 3. B, poté v cca 9:15 začala soutěž.

V první půlce vystupovali mladší žáci, jejichž představení byla kreativní a obdivuhodná. Byli jsme svědky různorodých vystoupení od hry na flétnu, až po skupinový freestyle. Konec první části byl v 9:55. Poté byl prostor na určení vítězů. A jak to dopadlo? Na třetím místě se umístily Tereзка Kobzová a Julie Výletová z 3. A, které zpívaly, na druhém místě byla Terezie Skýbová také z 3.A s tancem a celou tuto kategorii vyhrála Emma Harásková opět z 3.A s vystoupením moderní gymnastiky.

Poté se ještě udělila cena poroty obdivuhodně mladé účastnici Klárce Taušové, jejíž vystoupení s flétnou bylo velice povedené.

Aby se stihla nachystat druhá polovina účastníků, žákovský sbor Smile singers nás mezitím naladil na Vánoce krásnými písněmi. Po konci vystoupení nás do druhé části soutěže uvedla píseň Veroniky Blechové z 4. B Vánoce na míru. Starší polovina účastníků měla pestrá představení. Překvapilo nás např. kouzelné počítání, módní přehlídka, také dvě naprosto totožná taneční vystoupení a K-POP taneček. Hodnotící tudíž měli těžké rozhodování, a tak jsme jim nechali více času, ve kterém vystoupila školní kapela osmáků. Po rozhodování a domlouvání se o vítězi, nám porotci konečně sdělili, že třetí místo obsadila Julie Pokorná s tanečním představením, druhé místo Amalie Kotlářová s Olivíí Jasnou také s tanečním vystoupením a hlavní cenu vyhrály Michaela Richterová, Monika Pindryčová, Sofie Kostovská a Patricie Pavlásková s vtipně zpracovaným tanečním vystoupením v kostýmech dinosaurů, které obecnstvu předvedlo dnešní největší taneční trendy.

Celé dopoledne uteklo jako voda a my jsme si ho náramně užili.

Dorka Zorníková 7. B

MANAGER

Pani učitelka
zadala nové
téma slohové
práce: popiš, jak
si představuješ
svou profesní
kariéru.

Dnes si
napíšeme slohovou
práci na téma: ....

... Jak si
představuješ
svou práci
a kariéru?

Čili, jakou
profesi budeš
dělat, kolik peněz
za to budeš brát,
jestli tě to bude
bavit a tak dále.

Ale žáci, to se
do toho musíte opravdu
vcítil, zvědomit si tu
budoucnost jako nějaký
spisovatel.

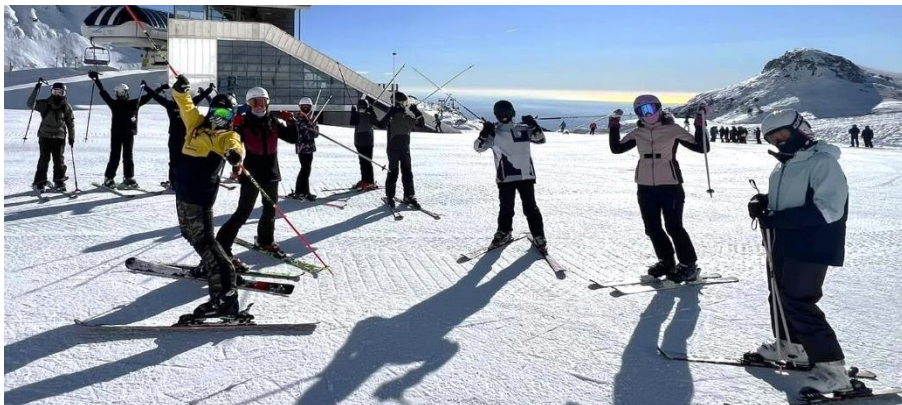

Táááák a hezky
píšeme.

LYŽAŘSKÝ VÝCVIKOVÝ KURZ 7. A 8. ROČNÍKU

Dne 12. 1. až 18. 1. jsme se jako zástupci sedmých a osmých ročníků zúčastnili lyžařského výcvikového kurzu v italském Piancavallu s doprovodem učitelů naší školy. V neděli večer jsme se sešli před školou, abychom odevzdali zbytek potřebných dokumentů a mohli se vydat na cestu. Když jsme naložili zavazadla včetně lyžařského vybavení do autobusu, nastoupili jsme a kolem osmé hodiny vyrazili od školy.

V rámci cesty nás čekalo pár zastávek na benzinkách na WC, občerstvení nebo protažení. Po zhruba jedenácti hodinách se před námi rozprostřely malebné hřebeny hor a my jsme poznali, že jsme na místě.

Bylo už sedm ráno a po ubytování a krátké instruktážní schůzce jsme se konečně mohli vydat na svah. V deset hodin jsme se sešli před penzionem obutí do lyžáků. Ještě tady se od nás oddělili začátečníci a ostatní pokračovali na rozřazovací jízdu. Poté, co jsme se rozdělili do skupinek a proběhla krátká rozcvička, jsme se odebrali na sjezdovky a rozptýlili se po středisku. Měli jsme k dispozici několik kilometrů skvěle upravených sjezdovek. Ve dvanáct hodin jsme se všichni sešli u restaurace a společně poobědvali. Chvilíčku jsme si odpočinuli a načerpali síly, abychom si naplno mohli užít následující zhruba tři hodiny lyžování.

Postupně jsme se sešli zpátky na ubytování, měli jsme necelé dvě hodiny na odpočinek, pak nás čekala večeře v podobě švédských stolů. Na závěr dne jsme se blíže seznámili s pravidly na sjezdovce a konečně si mohli dopřát pořádnou, zaslouženou porci spánku.

Druhý den jsme se nasnídali, sraz před budovou byl tentokrát dříve. Ráno jsme si užili manšestr, tak to pokračovalo i další rána a my si teprve začali uvědomovat, jak rychle nám to tady utíká.

Poslední večer se konala diskotéka v podobě karnevalu jako oslava posledního večera zde.

V pátek ráno jsme vyklidili pokoje, šli na snídani a poslední den plný lyžování byl tu. Oběd na svahu proběhl a my se pomalu vraceli na penzion, kde jsme se osprchovali a připravili na cestu.

Jakmile zastavil autobus před budovou penzionu, začali jsme nakládat zavazadla a o půl šesté jsme vyrazili vstříc domovu. Opět nás čekalo několik zastávek, ale cesta utíkala pocitově mnohem rychleji.

O půl páté ráno jsme dorazili do cíle, neboli před školu, kde se naše parta rozpustila a vydala se domů pořádně prospat.

Celý lyžařský kurz jsme si moc užili. Nasbírali jsme mnoho nových zážitků, našli si spoustu nových kamarádů a díky skvělému doprovodu z řad učitelů se nám celý kurz zpříjemnil.

Míša Blechová 7. B

KLUB ČAS

Klub Čas v Tišnově je místo, kde si můžete popovídat s lidmi, kteří vás rádi vyslechnou a zároveň vám poradí, co udělat, abyste se necítili nějak špatně, nebo vám taky poradí, jak se chovat v různých situacích, pokud jste výbušní nebo agresivní. Můžete sem zajít kdykoli, když budete mít nějaký problém a nebudete si s ním vědět rady.

Když jsme byli my z 8. A na návštěvě v Klubu Čas, tak jsme si skvěle popovídali se Zuzkou, která má smysl pro humor. Byla moc příjemná a hodná.

Povídali jsme si o sobě, jaké máme dobré a špatné vlastnosti. Každý řekl o někom, za co ho má rád. V druhé části jsme dělali palačinky, hráli ping pong a poslouchali písničky.

Po čase stráveném v klubu jsme šli zpět do školy. Následně jsme vyplnili dotazník, který zreflektoval naši návštěvu v klubu.

Klub Čas

Klára Bracková 8.A

„Pomáháme mladým růst... tím, že jim poskytujeme podporu v obtížné životní situaci, bezpečný prostor pro trávení volného času a základní poradenství.“

Klub Čas - nízkoprahové zařízení pro děti a mládež

Mgr. Zuzana Učňová - vedoucí služby
Tel.: 739 247 942
email: zuzana.ucnova@tisnov.charita.cz

Klub Čas najdete v Tišnově, Kuřimí a Lomnici.
Provozní doba:
v odpoledních hodinách; u jednotlivých poboček se liší

Služba je poskytována ve dvou formách:

Ambulantní forma probíhá v prostorách zařízení (Tišnov, Kuřim, Lomnice).

Terénní forma probíhá na ulici a v přirozeném prostředí cílové skupiny - streetwork (Tišnov, Kuřim)

ROZHOVOR S PANEM UČITELEM RADOVANEM KOLBABOU

Proč jste si vybral dějepis a angličtinu?

Protože dějepis je super a angličtina vlastně taky :-). Trochu to rozvedu:

Dějepis jsou vlastně příběhy, které mohou být velice zajímavé, zábavné a třeba i poučné. Navíc to, co se stalo, určuje to, co je, a tak nám historie pomáhá pochopit přítomnost a třeba i líp vybírat co a jak do budoucnosti.

No a angličtina je nejen extrémně užitečná, ale dá se spojit s nekonečným množstvím zábavy - knihami, filmy a seriály počínaje, přes cestování, nejrůznější koníčky, hudbu, poznávání nových lidí až po videohry, kdy ani nemusíme zvednout pozadí ze židle.

Líbí se Vám na naší škole? Co se Vám tu líbí nejvíc?

Líbí se mi tu hodně. Nejvíc asi nastavení, které se snaží učit jinak a o hodně lépe, než jsem byl učený já. Bohužel se dodnes na mnoha školách učí „postaru“, ačkoliv to stojí za houby, což pro Smíškovu neplatí.

Chtěl byste na naší škole něco zlepšit?

Vždy se dá spousta věcí zlepšit :-). Nejvíc mě ale mrzí, jak se zde žáci někdy chovají ať už k sobě navzájem nebo k mým kolegyním a kolegům. Na školách, kde se učitelé chovají k žákům povýšeně a nezáleží jim na nich, si nezdrovilé chování dovolí jen málokdo. Naopak tam, kde se učitelé snaží k žákům chovat slušně si na ně někdy pitomci, kteří si pletou slušnost se slabostí, dovolují být drzí. Stejně tak mi přijde stupidní častá kratochvíle schovávat spolužákům jejich věci. Jako by neplatilo, že na věci, které patří někomu jinému, nemám co sahat.

Co byl Váš oblíbený předmět, když jste byl na základce?

Nečekaně dějepis :-).

Proč jste se stal učitelem?

Protože (a tady je vidět, jak jsem nafoukaný) jsem v tom dobrý (to neznamená, že nejlepší nebo bezchybný). Kamarádi mi na táborech i jinde roky říkali, že bych měl jít dělat učitele a já nad tím mával rukou a tvrdil, že ze mě nikdy učitel nebude. Je vidět, kdo měl pravdu :-). Teprve později jsem pochopil, že je to v mnoha ohledech skvělá práce a že se na ni hodím. Jen bylo třeba, abych na sobě zapracoval, a pracuji na tom, abych se v učení zlepšoval, dodnes.

Co byla Vaše vysněná práce?

Paleontolog. A jestli nevíte, co to je, tak si to vygooglete.

Co děláte mimo školu ve volném čase?

Chodím, čtu nebo poslouchám knihy, spím, píšu příběhy, zvedám těžké věci i sebe (to taky není úplně lehké), hraji deskové hry, protahuji se, cvičím bojová umění, trapně sedím u počítače, případně dělám i jiné věci.

*Klára Drlíková,
Lucka Hlavičková, 9. A*

SCI-FI POVÍDKA: ABÁL POCHÁZÍ Z URANU

Abál je člověk tak trochu jako ty. Ale nepotřebuje dýchat kyslík a žije na plynné planetě Uran. Dědu a babičku navštěvuje na Neptunu, tetu a čtyři strýce z tátovy strany má na trpasličí planetě Himea. Příbuzní z máminy strany - teta a strýc bydlí na Merkuru a za babičkou s dědou cestují na Jupiter. Jak můžou chodit po plynné planetě? Mají tam železo na chůzi. A jak se pohybují mezi planetami, jak dlouho to trvá? Mezi planetami se pohybují v letadloufích rychlostí 901 000 km/s, takže je to pár minut. Tohle je příběh, jak Abál zabloudil v letadloufu a dostal se zpět na Uran domů. Abál byl se školou na výletě do jiné sluneční soustavy a také tam spali. Cesta tam trvala v letadloufu sedm hodin. Každý v jeho třídě měl vlastní letadloufo a mimochodem, jeho třída je 5. B.

Jo chápu, nudí vás to, že se zatím nic neděje, tak zpátky k příběhu. Paní učitelka zavelela: „Přistaneme na té benzínce a dotankujeme. Kdo potřebuje, tak se vyčurá, kdo chce, tak si něco koupí k jídlu, cesta bude trvat ještě 4 hodiny.“

Abál byl u automatu a nemohl si vybrat mezi chipsy s metanovou příchutí nebo chipsy s vodíkovou příchutí. Měl jen na jedny. Než se rozhodl pro chipsy s metanovou příchutí, uběhla celá hodina a co 5. B? Byla už před 50 minutami pryč. Uvědomil si to až o půl hodiny později. „Tak poletím za Sluncem,“ řekl Abál. A o 3 hodiny a 15 minut později si všiml, že všechny hvězdy vypadají z dálky stejně. A pak začal řvát, povykovat a ječel pak celé dvě hodiny.

O minutu později si paní učitelka uvědomila, že jí chybí jeden žák ve škole na Uranu. Je to ten, který ji po těchto výletech přes vysílačku upozorňuje na různé zajímavosti. Zeptala se: „A kde je Abál Procházka?“

Tak zpátky k našemu hrdinovi. Nevím, jestli je to hrdina nebo spíš strašpytel? Ne, on je hrdina, protože jako jeden z mála se nebojí matematiky! Tak zpátky k Abálovi. Ten letěl hned vedle cedule VÍTEJTE VE SLUNEČNÍ SOUSTAVĚ. Najednou spatřil planetu, která vypadala jako Himea. Řekl si: „Jako by Himei z oka vypadla! Má i dva měsíce, to je určitě ona. Mám tam tetu a strýce.“ Přistál na trpasličí planetě před domem příbuzných. Zaťukal, strýc otevřel a Abál vešel dovnitř. Sedl si ke stolu a začal vyprávět, co se stalo a jak se tam dostal. Proč nepřiletěl s rodiči a proč teď jí ty metanové chipsy.

Strýc zavolal bratrovi a vysvětlil mu, proč je Abál u nich doma, miliony kilometrů od školy a že za to mohou chipsy. Táta poprosil bratra: „Vezmi Abála do školy. Paní učitelka mi už volala, že zmizel. Volala galaktické policii a ta jí říkala, že ho hledala skoro všude. Je prý buď v jiné galaxii nebo letí někde poblíž. Tak ahoj brácho a díky!“ Strýc tedy dolil benzin potřebný na cestu na Uran a za chvíli už tam byli. Ve škole Abál třídě pověděl, co se stalo a paní učitelka mu z řízení letadloufa dala jedničku.

Matyáš Procházka, 5.B

